

Leo Trotskij

Stalin – tillfällig innehavare av Ukraina

18 september 1939

Först publicerad (ofullständigt) i *Socialist Appeal*, 24 oktober 1939

Denna artikel kommenterar den sovjetiska ockupationen av östra Polen som påbörjades 17 september 1939, 2 veckor efter det tyska angreppet på Polen inletts. Detta skedde i samförstånd med Nazityskland i enlighet med det hemliga tilläggsprotokoll som ingick i den tysk-sovjetiska icke-angreppspakten. Se: [Avtalstext till den tysk-sovjetiska icke-angreppspakten \(Molotov-Ribbentrop-pakten\)](#). En viktig anledning till att Trotskij tar upp det i anknytning till Ukraina är att de östra delarna av Polen historiskt utgjordes av västra Ukraina (östra Galizien) och befolkades till stor del av ukrainare (de delarna anslöts f ö till Ukraina efter världskriget).

Krig, precis som revolution, utmärks av det faktum att det i ett slag krossar idiotiska formuleringar och avslöjar den nakna verkligheten bakom dem. ”Försvar av demokratin” är en tom fras. Invasionen av Polen är en blodig verklighet.

Idag står det klart att under samma år som Komintern drev sin högljudda kampanj för en allians med demokratierna mot fascismen, förberedde Kreml ett militärt samförstånd med Hitler mot de så kallade demokratierna. Till och med fullständiga idioter måste nu inse att Moskvarättegångarna, med vars hjälp det gamla bolsjevikiska gardet krossades under anklagelser om samarbete med nazisterna, inte var något annat än kamouflage för den stalinistiska alliansen med Hitler. Hemligheten är ute. Medan de brittiska och franska delegationerna diskuterade med Vorosjilov om problemet hur man bäst kunde försvara Polen, diskuterade samme Vorosjilov med representanter för den tyska generalstaben om hur man på bästa sätt kunde krossa och dela upp Polen. Kreml lurade inte enbart Chamberlain, Daladier och Back utan även, och systematiskt, de arbetande klasserna i Sovjetunionen och hela världen.

En del enfaldiga människor och snobbar anklagar mig för att jag drivs av att göra hemska förutsägelser på grund av ”hat” mot Stalin. Som om seriösa människor låter sig påverkas av personliga känslor i historiskt viktiga frågor. Obevekliga fakta bevisar att verkligheten är hemska än alla förutsägelser jag gjort. När man gick in i Polen visste de sovjetiska arméerna på förhand vid vilken punkt de skulle möta – och som allierade, inte som fiender – Hitlers arméer. Operationen fastställdes i sina huvudpunkter av de hemliga klausulerna i den tysk-sovjetiska pakten; båda ländernas generalstabers samarbetade konstant; den stalinistiska invasionen är inget annat än ett symmetriskt tillägg till de hitleristiska operationerna. Detta är fakta.¹

Fram tills helt nyligen har Kreml, i ett försök att vinna Warszawas vänskap (i detta fall för att lura dem), deklarerat att parollen om självbestämmande för västra Ukraina (östra Galizien) var kriminell. Utrensningarna och avrättningarna i sovjetiska Ukraina framkallades främst i huvudsak av det faktum att de ukrainska revolutionärerna, mot Moskvas vilja, strävade efter att befria Galizien från det polska förtrycket. Nu döljer Kreml sin intervention i Polen med botfärdig oro för ”befrielsen” och ”enandet” av de ukrainska och vitryska folken. I verkligheten är Sovjet-Ukraina, mer än någon annan del av Sovjetunionen, fjättrat av Moskva-

¹ Avtalstexten och det hemliga tilläggsprotokollet återges i svenska Wikipedias redogörelse för pakten: <https://sv.wikipedia.org/wiki/Molotov-Ribbentrop-pakten>

byråkratins grymma kedjor. Aspirationerna hos olika delar av den ukrainska nationen för sin befrielse och självständighet är helt legitima och har en mycket intensiv karaktär. Men dessa aspirationer är också riktade mot Kreml. Om invasionen når sitt mål kommer det ukrainska folket finna sig själva ”enat”, inte i en nationell frihet utan i byråkratiskt slaveri. Dessutom kan ingen ärlig människa godkänna ”befrielsen” av åtta miljoner ukrainare och vitryssar på bekostnad av förslavningen av 23 miljoner polacker! Inte ens om Kreml genomför en folkomröstning i det ockuperade Galizien likt Goebbels kommer det att lura någon. För detta är inte en fråga om befrielsen av ett förtryckt folk, utan snarare om att utvidga territoriet där byråkratiskt förtryck och parasitism kommer att praktiseras.

Hitlerpressen ger sitt absoluta godkännande till ”enandet” och ”befrielsen” av ukrainarna under Kremels klor. Därmed åstadkommer Hitler två saker: för det första drar han in Sovjetunionen i sin militära inflytelsesfär; för det andra tar han ytterligare ett förberedande steg på vägen mot lösningen av sitt program för ett ”Stor-Ukraina”. Hitlers politik är som följer: etablera en bestämd ordning för sina erövringar, den ena efter den andra och med varje ny erövring skapa ett nytt system av ”vänskap”. För tillfället ger Hitler Stor-Ukraina till sin vän Stalin som en tillfällig deposition. Under nästa steg kommer han ställa frågan om vem som är ägare till detta Ukraina: Stalin eller han, Hitler.²

Det finns människor som vågar jämföra alliansen Stalin-Hitler med Brest-Litovskfördraget. Vilken parodi! Förhandlingarna i Brest-Litovsk genomfördes öppet inför hela mänskligheten. I slutet av 1917 och början av 1918 hade den sovjetiska revolutionen inte en enda bataljon som kunde fortsätta strida. Hohenzollernarnas Tyskland anföll Ryssland och tog sovjetiska provinser och militära förnödenheter. Den unga regeringen hade inga andra fysiska möjligheter än att skriva under fredsfördraget. Denna fred definierades öppet av oss som en avväpnad revolutions kapitulation inför en mäktig fiende. Vi dyrkade inte Hohenzollern utan fördömde freden i Brest-Litovsk som utpressning och rån. Vi lurade inte arbetarna och bönderna. Dagens Stalin-Hitlerpakt slöts trots att det finns en armé på flera miljoner och den omedelbara uppgiften för paktens var att underlätta Hitlers krossande av Polen och dess uppdelning mellan Berlin och Moskva. Var finns analogin?

Molotovs ord om att Röda Armén skulle hölja sig själv med ”ära” i Polen är Kremels outplånliga skam. Röda Armén fick ordern att besegra dem i Polen som hade besegrats av Hitler. Detta är en skamlig och kriminell uppgift som Röda armén tilldelades av Kremels schakaler.

Översättning: P-O Eklund.

Lästips

Trotskij om Ukrainas självbestämmande:

[Frågan om Ukraina](#) (22/4 -39)

[Ukrainas oberoende och sekteristiska virrpannor](#) (30/7 -39)

[Demokratiska feodalister och Ukrainas oberoende](#) (5/8 -39)

Ukraina och nationella frågan:

[Marxismen och den nationella frågan](#) (artikelsamling)

Taras Bilous: [Självbestämmande och kriget i Ukraina](#)

Richard Fidler: [Ukrainas rätt till självbestämmande: ”Stackars lilla Belgien” som historiskt exempel](#)

Grusha Gilseva: [Var det Lenin som skapade Ukraina?](#)

² Detta blev verklighet 22 juni 1941, då Nazi-Tyskland invaderade Sovjetunionen (Operation Barbarossa).

Rohini Hensman: [Socialistisk internationalism och kriget i Ukraina](#)

Hanna Perechoda: [När bolsjevikerna bildade en sovjetrepublik i Donbass](#)